

РЕШЕНИЕ

№ 6192

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6451** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ срещу Решение от № 76977/ 27. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 14979/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 003/ 28. 08. 2019 г., издадено от Председателя на КЗЛД, с което за нарушение по чл. 32, § 1, б. „б“ от Регламент /ЕС/ 2016 /679, на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във вр. с чл. 83, § 4, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016 /679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на личните данни, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 000 /един милион/ лева. Съдът е осъдил КЗЛД за заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 21 530 /двадесет и една хиляди, петстотин и тридесет/ лева.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Ответникът по касационната жалба - [фирма] излага съображения за неоснователност на касационната жалба и претендира да се остави в сила

обжалваният съдебен акт.

Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е основателна, поради което оспорваното съдебно решение следва да бъде отменено.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 29. 05. 2019 г. в КЗЛД било получено уведомление по чл. 33 от Регламент /ЕС/ 2016/679 от [фирма] относно постъпило в банката на 23.05.2019 г. електронно съобщение от С. Ч., съдържащо твърдения за нарушения на сигурността на данните, обработвани от нея. На същата дата било предоставено и сканирано кредитно досие на клиент на банката – С. В. З..

На 31. 05. 2019 г. банката уведомила засегнатото лице С. В. З., след като установила идентичността на документацията по кредитното му досие с предоставената от Ч. информация.

С решение на КЗЛД от 19. 06. 2019 г. била назначена проверка на [фирма], с оглед изясняване на изложените в уведомлението на банката твърдения.

На 20. 06. 2019 г. в КЗЛД бил получен сигнал с вх. № ППН-02-352/20. 06. 2019 г. от С. Ч., като към него бил приложен в оригинал хард диск и U.-памет, съдържащи сканирани кредитни досиета на клиенти на банката. Упълномощени служители на КЗЛД запечатали в плик двете устройства.

На 21. 06. 2019 г. комисия, упълномощена със Заповед № РД-15-229/20. 06. 2019 г. на Председателя на КЗЛД, отворила тези пликове и направила копия на информацията, която била записана на тях. Установило се, че на предоставената U.-памет са съхранени общо 4580 /четири хиляди петстотин и осемдесет/ файла в общо 95 /деветдесет и пет/ папки, от които 23 /двадесет и три/ броя папки са в главната директория, с общ размер на записаната информация 726 МБ. Съхранените на хард диск модел S. C. R. HDD B. 7200.11 500 G., сериен номер S/N 9QM4WSRP, данни били общо 1 422 848 /един милион, четиристотин двадесет и два хиляди, осемстотин четиридесет и осем/ броя файлове, 27 312 /двадесет и седем хиляди, триста и дванадесет/ броя папки, от които 2 /два/ броя папки са в главната директория, с общ размер на записаната информация 231 ГБ.

Така направените констатации били описани в протокол с вх. № ППН-02- 352#20/25. 06. 2019 г.

За изясняване на фактите и обстоятелствата във връзка с получения сигнал била издадена Заповед за проверка № РД-15-230/26. 06. 2019 г. на Председателя на КЗЛД.

Проверката започнала на 26. 06. 2019 г. в административната сграда на ЦУ на [фирма], находяща се в [населено място]. Заповедта за проверка била връчена на Д. М. и Ю. Г. - членове на управителния съвет и изпълнителни директори, в присъствието на Д. М. - директор на дирекция „Съответствия”, Д. К. - директор на дирекция „Информационна сигурност”, Д. М. - длъжностно лице по защита на данните и В. Й. - старши юриконсулт.

На 04. 07. 2019 г., в административната сграда на КЗЛД било направено копие на

предоставената от Ч. информация, която била предадена на представители на банката на същата дата. Съставен бил приемо-предавателен протокол с вх. № ППН-02-352#24/05.07.2019 г.

В хода на извършената проверка се установило следното:

Представените от Ч. на [фирма] файлове са част от кредитно досие на З., погасен през месец ноември 2015 г. кредит, като окончателно клиентските отношения с кредитополучателя били прекратени на 26.05.2017 г.

Кредитното досие на З. е дигитализирано като част от процес по сканиране на кредитни досиета в [фирма], извършен в периода 2014 г. - 2016 г. Последното е изпълнено от външна фирма по силата на сключен на 14.05.2014 г. договор с [фирма], с подизпълнител [фирма], в изпълнение на проект „С. на кредитни досиета на [фирма]. В изпълнение на сключения договор са сканирани общо 35 160 /тридесет и пет хиляди, сто и шестдесет/ кредитни досиета, съдържащи 1 983 893 /един милион, деветстотин осемдесет и три хиляди, осемстотин деветдесет и три/ отделни .pdf файла с 4 869 981 /четири милиона, осемстотин шестдесет и девет хиляди, деветстотин осемдесет и една/ страници.

Файловете, съдържащи се в предоставените към сигнал с вх. № ППН-02- 352/20.06.2019 г. хард диск и U.-памет са създадени в процеса по сканиране на ипотечните досиета.

Сключеният на 14.05.2014 г. договор № 353/2014 г. с [фирма], ведно с приложенията към него и Анекс № 628 от 14.07.2014 г., както и списъкът на клиентите на банката, чиито досиета са сканирани в резултат на неговото изпълнение, били предоставени на проверяващия екип с приемо-предавателния протокол от 02.07.2019 г.

Проверяващият екип установил, че в изпълнение на указания на Управление „Съответствие и сигурност” на [фирма], процесът по сканиране на кредитните досиета на клиенти бил извършен в контролирани помещения на Централното управление на банката посредством шест броя компютри, собственост на банката. Съгласно договора, сканирането на файлове и тяхното наименуване се извършвало по определен от банката ред, като файловете се сканирали в определени директории на тези 6 компютъра и автоматична система ги помествала в съответното отделно кредитно досие в основната банкова система.

За целите на отчетността по договора, на използваните за сканирането компютри, автоматично се създавало копие на всички сканирани файлове, с различно машинно създадено име. Новото име на файла се формирало, като към оригиналното име на файла се добави представка „ОК_” /например файл с име „257” след успешното му добавяне в системата автоматично се преименувал на „ОК_257”/.

Установено било, че всички файлове, представени от Ч., били с представка „ОК”, докато в сървърите на банката, определени за съхранение на сканираните досиета, файловете се съхранявали с техните оригинални имена без представка „ОК_”, т.е. представените от Ч. файлове, в този си вид са били налични единствено на тези 6 броя компютри, собственост на [фирма].

На проведена на 02.07.2019 г. работна среща в [населено място], [улица]/ [улица], с Д. М., Д. К. и В. Й. – служители на [фирма], проверяващият екип извършил оглед на 6-те броя компютри. Установило се, че същите се съхранявали запечатани в сървърното помещение в сградата, като на единия от тях липсвал хард диск и имало монтирано устройство wireless adapter. Констатациите и техническите характеристики

на тези компютри били описани в констативен протокол от 02. 07. 2019 г.

С писмо изх. № ППН-02-352#25/05. 07. 2019 г. от [фирма] било изискано писмено становище, като на 15. 07. 2019 г. с писмо вх. № ППН-02-352#26/15.07.2019 г. същото било представено в КЗЛД. От становището се установило, че кредитните досиета принадлежат на банка [фирма], като общият им брой, включен в процеса по дигитализация, е 35 160 /тридесет и пет хиляди сто и шестдесет/, а файловете, получени с приемо-предавателен протокол на 04.07.2019 г., съдържащи се в представените от С. Ч. устройства /твърд диск и U.-памет/, са идентични с локалните копия, създавани от автоматичен процес в рамките на процеса по дигитализация. В становището се посочвало, че била направена извадка на случаен принцип, като сравнението на съдържащите се в нея файлове с техни аналози в основната банкова система показало, че същите отговарят по съдържание.

След анализ на информацията се установило, че файловете, получени от С. Ч., се отнасят до 23 270 /двадесет и три хиляди, двеста и седемдесет/ кредитни досиета и 33 492 /тридесет и три хиляди, четиристотин деветдесет и два/ клиенти на банката.

Към становището бил приложен списък на установените към момента физически лица /титуляри на кредитни досиета/, чиито данни се съдържат в предоставените от С. Ч. файлове, записан на U.-памет.

Допълнително с писмо вх. № ППН-02-299#3/22. 07. 2019 г. била предоставена информация за техническите спецификации на използваните за сканирането на кредитните досиета компютри, както и извадка от инвентаризационните протоколи за тях.

Контролните органи установили, че от страна на [фирма] не е бил извършван контрол по отношение на информацията, съдържаща се в компютрите, използвани за сканиране на кредитните досиета, като информацията е следвало да бъде изтрита от служител на Дирекция „Оперативна поддръжка на ИТ системи” в изпълнение на процедура за унищожаване, регламентирана в т. 1.6. и следващите от приложение № 4 „Съхраняване и унищожаване на информация” от валидните към 2016 г. Правила за сигурност на информацията на [фирма], но тази информация не е била изтрита.

В хода на проверката се установило, че процесът по сканиране на досиетата бил осъществен в помещение на банката, но без присъствието на неин представител/служител, който да следи за изпълнението на договора, предприетите мерки за защита на данните от неоторизиран/неправомерен достъп, за съхранение и унищожаване на информацията, съдържаща лични данни на клиенти на банката. След приключване на изпълнението на договора не била направена инвентаризация на компютърните конфигурации, използвани за сканирането, с цел установяване наличие/липса на записана информация и липса на хардуерни компоненти или монтирани неразрешени устройства.

С оглед на направените при проверката констатации, проверяващият екип приел, че в случая:

- не са изпълнени процедурите за изтриване на информацията;
- не са спазени правилата за управление на конфигурациите;
- не са спазени правилата за предаване/приемане на материални активи.

Предвид гореизложеното, проверяващите лица приели, че в резултат на непредприемането на подходящи технически и организационни мерки по време на сканирането на кредитните досиета, информацията, съдържаща лични данни, не е била унищожена и са били създадени предпоставки за неразрешено разкриване,

неправомерен достъп и липси на твърд/твърди диск/дискове, съдържащи/и файлове с лични данни.

За направените по време на проверката на [фирма] констатации бил изготвен констативен акт № ППН-02-419/30. 07. 2019 г., към който били приложени всички събрани документи - писмени материали и записи на технически носители /DVR/ информация, който бил приет на заседание на КЗЛД от 31. 07. 2019 г.

Списъкът с индивидуализираните физически лица, чиито данни са били неправомерно обработени, бил предоставен на 15. 07. 2019 г. в КЗЛД от [фирма] с писмо вх. № ППН-02-299#26/15. 07. 2019 г.

За така установеното нарушение свидетелят В. Ц. – член на Комисията за защита на личните данни, в качеството си на длъжностно лице по чл. 12, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗЛД съставил срещу [фирма] Акт за установяване на административно нарушение № 003/09. 08. 2019 г. за това, че [фирма] в качеството си на администратор на лични данни, съгласно чл. 4, т. 7 от Регламент /ЕС/ 2016/679 при осъществяване на дейността си не е приложило подходящи технически и организационни мерки и не е осигурило способност за гарантиране на постоянна поверителност на личните данни на физически лица - общо 33 492 /тридесет и три хиляди, четиристотин деветдесет и две/ клиенти на банката, съдържащи се в 23 270 /двадесет и три хиляди, двеста и седемдесет/ кредитни досиета, чиито лични данни са неправомерно разкрити и достъпени от трети лица.

Достъпените и разпространени лични данни съдържали следните категории: три имена, гражданство, ЕГН, постоянен или настоящ адрес, копия на личните карти и съдържащите се в тях биометрични данни за ръст и цвят на очите; всички лични данни, съдържащи се в данъчни документи, удостоверяващи доходи и здравно-осигурителен статус на кредитополучателите и трети лица по тях, както и данни за здравословно състояние /като в някои кредитни досиета се съдържат решения на ТЕЛК за намалена работоспособност/, номера на разплащателни сметки, както и регистрационни номера и дати на нотариални актове с положени подписи. Нарушението било квалифицирано от актосъставителя по чл. 32, § 1, буква „б“ от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели, както и на упълномощен представител на Банката, който след като се запознал със съдържанието на АУАН, го подписал, без да обективира възражения. Възражение не било депозирано и в законоустановения за това срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, на 28. 08. 2019 г. от Председателя на КЗЛД било издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.58, § 2, буква «и» във вр. чл. 83, § 4, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на личните данни, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 000 /един милион/ лева.

Във връзка с установеното от фактическа страна, районният съд е приел, че както в АУАН, така и в Наказателното постановление липсва посочена дата на извършеното нарушение, в противоречие с нормите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Изложил е мотиви, че в АУАН и в НП е отразено, че нарушението е извършено в периода от 2016 г. до май 2019 г., без обаче да са посочени факти от които да може да се направи обоснован извод относно началната дата на периода /дали още по време на действие на договора по сканиране на досиетата или след приключването му - 11. 04.

2016 г., когато на 16. 05. 2016 г. служител на Дирекция Централен бек офис е заявил достъп до 17 броя от сканираните досиета и е бил монтиран въпросният твърд диск от компетентния за това служител, който след това на неустановена дата го е демонтирал и евентуално изнесъл от регламентираното място;/ както и относно крайната такава – през м. май 2019 г. /дали се приема, че това е датата 23. 05. 2019 г., на която в [фирма] било получено електронно съобщение от С. Ч. с твърдения за нарушения в сигурността на банката, вследствие на което бил реализиран неправомерен достъп до клиентска и банкова информация, или се касае за дата 29. 05. 2019 г., на която в КЗЛД било получено уведомление по чл. 33 от Регламент /ЕС/ 2016/679 от [фирма] относно постъпило в банката на 23. 05. 2019 г. електронно съобщение от С. Ч., съдържащо твърдения за нарушения на сигурността на данните, обработвани от нея. Посочил, че в обжалваното наказателно постановление не са изложени факти, от които да се установи дали в случая се касае за продължено административно нарушение.

Същевременно районният съд е направил извод, че нарушението следва да се приеме за извършено и довършено в момента, в който от страна на администратора на лични данни не са били положени дължимите грижи и необходимите мерки за сигурност и хард дискът, съдържащ лични клиенти на банката, е бил изнесен извън територията ѝ, като е приел, че нарушението е довършено именно в момента, когато тези данни са напуснали контрола на администратора, поради неизпълнение на съответните му задължения.

Поради това, районният съд е приел, че като неправилно е посочил период от време на извършеното нарушение, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което налага отмяна на наказателното постановление.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е неправилно, поради което следва да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане на друг съдебен състав. Съображенията в тази насока са следните:

Както в АУАН, така и в Наказателното постановление е посочено, че [фирма], в качеството му на администратор на лични данни е извършило нарушение на чл. 32, § 1, б. б от Регламент /ЕС/ 2016/ 679, като не е приложило подходящи технически и организационни мерки и не е осигурило способност за гарантиране на постоянна поверителност на личните данни на физически лица на общо 33 492 /тридесет и три хиляди, четиристотин деветдесет и двама/ клиенти на банката, включително данните на техните съпрузи, продавачи, низходящи и възходящи наследници и поръчители, съдържащи се в 23 270 /двадесет и три хиляди, двеста и седемдесет/ кредитни досиета, чиито лични данни са неправомерно разкрити и достъпни от трети лица.

От описанието на нарушението в АУАН и в НП се установява, че актосъставителят и административнонаказващият орган са приели, че процесът по сканиране на досиетата е осъществен в помещение на банката, но без присъствието на неин представител /служител, който да следи за изпълнението на договора, предприетите мерки за защита на данните от неоторизиран/неправомерен достъп за съхранение и унищожаване на информацията, съдържаща лични данни на клиенти на банката. Приели са

още, че след приключване на договора не е направена инвентаризация на компютърните конфигурации, използвани за сканирането, с оглед установяване наличие/ липса на записана информация и липса на хардуерни компоненти или монтирани неразрешени устройства. Констатирани са, не са изпълнени процедурите за изтриване на информацията, не са спазени правилата за управление на конфигурациите и не са спазени правилата за предаване/приемане на материални активи. Предвид това, направили извод, че в резултат на непредприемането на подходящи технически и организационни мерки по време на сканирането на кредитните досиета, информацията, съдържаща лични данни не е унищожена и са създадени предпоставки за неразрешено разкриване, неправомерен достъп и липси на твърд/твърди диск/дискове, съдържащи файлове с лични данни.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на 32, § 1, б. б от Регламент /ЕС/ 2016/ 679, като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване.

От нейното тълкуване може да бъде изведен извод, че задължението за прилагане на подходящи технически и организационни мерки за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване възниква за всеки администратор на лични данни и продължава трайно и непрекъснато във времето, докато се изпълняват качествата на администратор на лични данни. Неизпълнението на задължението по чл. 32 от Регламента, когато се изразява в бездействие /за каквото е санкционирано дружеството в конкретния случай/ е продължено във времето до неговото преустановяване и по-конкретно – до прилагането на подходящи технически и организационни мерки, които да гарантират постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване.

Поради това, на първо място необоснован е изводът на районния съд, че както в АУАН, така и в наказателното постановление е посочен период на извършеното нарушение от 2016 г. до май 2019 г. В посочените два акта не са отразени нито дата, нито период на извършеното нарушение. Липсата на конкретизирана дата /съответно период/ на извършеното нарушение обаче в случая не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е попречило на дружеството да разбере за какво именно нарушение е санкционирано.

Както в АУАН, така и в Наказателното постановление е отразено, че в резултат на непредприемането на подходящи технически и организационни мерки по време на сканирането на кредитните досиета не са изпълнени процедурите за изтриване на информацията; не са спазени правилата за управление на конфигурациите и не са спазени правилата за

предаване/приемане на материални активи, като информацията, съдържаща се в компютрите, използвани за сканиране на кредитните досиета и съдържаща лични данни, не е била унищожена и са били създадени предпоставки за неразрешено разкриване, неправомерен достъп и липси на твърд/твърди диск/дискове, съдържащ/и файлове с лични данни.

Според настоящия съдебен състав задължението за предприемане на подходящи технически и организационни мерки, макар да е възникнало по време на сканирането на кредитните досиета, не е преустановено след приключването на този процес, а е продължило до отстраняване на констатираното неправомерно бездействие. И докато спазването на правилата за приемане и предаване на материалните активи следва да бъде обвързано с конкретна дата на извършване, то останалото констатирано бездействие, свързано с непредприемане на действия за унищожаване на информацията, съдържаща се в компютрите, използвани за сканиране на кредитните досиета и съдържаща лични данни, продължава до неговото преустановяване - т.е. до момента на унищожаване на информацията, която е съдържала лични данни.

Доколкото по делото липсват доказателства тази информация да е унищожена и към настоящия момент, следва да се приеме, че административнонаказващият орган е приел за дата на извършено нарушение датата на неговото установяване – 15. 07. 2019 г.

В обжалвания съдебен акт са изложени единствено мотиви за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, свързани с непосочване на конкретна дата на извършеното нарушение. Доколкото обаче, в конкретния случай /противно както на становището на районния съд, така и на становищата на страните/ е налице продължено нарушение, осъществено чрез бездействие и което се осъществява трайно, постоянно и непрекъснато за определено време, посочването на конкретна дата не е било необходимо, тъй като тя е изводима от доказателствата по делото, сочещи началния момент на извършеното нарушение /по време на сканиране на кредитните досиета/ и крайния момент - датата на установяване на същото, доколкото по делото липсват данни информацията, съдържаща се в компютрите, използвани за сканиране на кредитните досиета и съдържаща лични данни, да е унищожена и към настоящия момент.

Без значение е дали административнонаказващият орган е посочил изрично, че нарушението е продължено или такова с еднократно действие, след като от характера на сочената за нарушена разпоредба и от характера на посочените като неизпълнени задължения на санкционираното лице, в качеството му на администратор на лични данни се установява, че неизпълнението на задължението за прилагането на подходящи технически и организационни мерки, които да гарантират постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване продължава, докато не бъдат предприети конкретни мерки в тази насока.

Неправилно районният съд е приел, че предмет на санкциониране на дружеството е незаконосъобразното разпространение на лични данни. В настоящия случай на [фирма] е наложено административно наказание за незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в непредприемане на

конкретни мерки за сигурност на личните данни, съхранявани в банката. За осъществяването на това нарушение е неотнормимо обстоятелството дали личните данни са неправомерно достъпни и разпространени, а е достатъчно единствено да има възможност за извършване на такива действия, вследствие от липсата на предприети мерки. Неправомерният достъп до лични данни и тяхното неправомерно разпространяване са резултат от соченото за извършено нарушение на чл. 32 от Регламента, но по никакъв начин този неправомерен достъп до личните данни и съответно – тяхното разпространение не обуславят датата на извършеното деяние, чието извършване може да продължи и след тяхното неправомерно достъпване и разпространение, в случай че продължава бездействието за прилагането на подходящи технически и организационни мерки, които да гарантират постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на наказателното постановление, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове /чл. 34, чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН/.

В обжалваното съдебно решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, относно авторството на деянието и респективно - относно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановления съдебен акт и на второ място - издаденото наказателно постановление, е в невъзможност да извърши проверка на обжалваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно материалноправната законосъобразност на наказателното постановление.

Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства.

Ето защо, оспорваното Решение от № 76977/ 27. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 14979/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото Наказателно постановление № 003/ 28. 08. 2019 г., издадено от Председателя на КЗЛД, с което за нарушение по чл. 32, § 1, б. „б“ от Регламент /ЕС/ 2016 / 679, на основание чл. 58, § 2, буква „и“ във вр. с чл. 83, § 4, б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016 / 679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на личните данни, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 000 /един милион/ лева. Съобразно приетите за

установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

По тези доводи, касационната инстанция приема, че оспореното съдебно решение е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, поради което при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от № 76977/ 27. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 14979/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.